

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.601 van 25 juli 1997

A.74.975/VI-13.927

In zake : **BARVIAU** Jacques,
die woonplaats gekozen heeft bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
de Praeterestraat 25
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats gekozen heeft bij
Mr. Michel MAHIEU, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Jacques BARVIAU op 15 juli 1997 onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van "het besluit van 23 juni 1997, waarbij E. BEYENS, secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, hem een tuchtstraf oplegt, die erin bestaat dat verzoeker met ingang van 1 augustus 1997 bij wijze van tuchtmaatregel wordt overgeplaatst naar de centrale diensten te Brussel, en voor zover nodig, (van) de beslissing van de heer J. VANDE LANOTTE, Minister van Binnenlandse Zaken, die vervat ligt in diens brief van 4 juni 1997, luidens

welke er grond is om de door de directieraad vastgestelde straf, nl. overplaatsing, te handhaven";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op de beschikking van 17 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 23 juli 1997 om 10 uur;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. M. MAHIEU, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker operationeel agent is bij de permanente eenheid van de Civiele Bescherming van Ghlin; dat hij op 3 februari 1995 met zijn compagnie naar Anhée is gegaan om hulp te verlenen naar aanleiding van de overstromingen in die streek; dat hij 's avonds met collega's in lokalen moest verblijven die vlak naast een plaatselijk café gelegen waren en dat zij zich, op

zoek naar eten, naar een ander café hebben begeven, waar zij gegeten hebben en bier, koffie of cola gedronken hebben - de verklaringen van de betrokkenen en de getuigen lopen op dat punt uiteen; dat in dat café een ruzie is ontstaan die, afgaande op de stukken van het administratief dossier, niet ernstig geweest lijkt te zijn; dat als gevolg van een klacht van de caféhoudster, een klacht die zij, zoals zij zelf schrijft, heeft ingediend omdat zij daartoe was aangespoord en die zij nadien heeft willen intrekken, een tuchtprocedure in gang is gezet; dat mevrouw de directeur-generaal van de civiele bescherming zelf een onderzoek heeft gevoerd en op 12 juni 1995 verscheidene agenten heeft gehoord, onder wie verzoeker en twee collega's van hem; dat zij op 4 juli 1995 een voorlopig voorstel van tuchtstraf heeft gedaan, namelijk een overplaatsing bij wijze van tuchtmaatregel naar de centrale diensten te Brussel; dat de directieraad op 1 september 1995 een definitief voorstel van overplaatsing bij wijze van tuchtstraf naar de centrale diensten van Brussel heeft geformuleerd wegens "het gebruik van alcoholische dranken tijdens de diensturen en tijdens een interventie"; dat anderzijds in hetzelfde voorstel het volgende staat : "er is echter erkend dat u niet meer "in actie" was"; dat verzoeker op 11 september 1995 beroep heeft ingesteld bij de raad van beroep; dat deze op 21 oktober 1996 een advies heeft uitgebracht, waaruit blijkt dat de genoemde feiten met zeven stemmen tegen drie beschouwd worden als een fout ("gebruik van alcoholische dranken tijdens de dienst, zonder dat het nodig is nader te onderzoeken of zij eventueel dronken waren"); dat de raad met eenparigheid van stemmen geoordeeld heeft dat "de voorgestelde straf, gezien de zeer bijzondere omstandigheden, kennelijk niet in verhouding staat tot de ten laste gelegde fout", dat "immers op te merken valt dat er vanaf 21 uur geen officier meer bij de agenten was, dat zij nauwelijks iets te eten hadden en geen duidelijke richtlijn hadden

gekregen behalve dat zij 's anderendaags om 8.30 uur ter plaatse moesten zijn" en dat zij "bovendien daar waren "ter versterking""; dat de raad, eveneens met eenparigheid van stemmen, "rekening houdend met het feit dat de verzoekers geen tuchtrechtelijk verleden hadden, met hun beroepsbekwaamheid, en hun goede staat van dienst", als tuchtstraf de blaam heeft voorgesteld; dat de minister op 4 juni 1997 heeft besloten de tuchtstraf waarbij de betrokkene bij wijze van tuchtmaatregel wordt overgeplaatst, te handhaven, en dit om de volgende reden :

" Aangezien de fouten (gebruik van alcoholische dranken tijdens de dienst) vaststaan, is er grond om de straffen die door de directieraad zijn vastgesteld, nl. overplaatsing, te handhaven, die, rekening houdend met het specifieke karakter van de taken van de betrokkenen (operationele agenten), niet buitensporig zijn";

dat de datum waarop deze beslissing uitwerking zou hebben door de secretaris-generaal is vastgesteld en de beslissing met de datum waarop zij in werking treedt, ter kennis van verzoeker is gebracht;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van het beginsel van een redelijke termijn, aan het niet eerbiedigen van de rechten van verdediging en aan de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij de verwerende partij verwijt dat bij deze tuchtprocedure, die niet ingewikkeld was, de straf twee jaar en vijf maanden na de feiten is uitgesproken, dat de raad van beroep er meer dan een jaar over gedaan heeft om zijn advies uit te brengen en de minister zijn beslissing pas 11 maanden na dat advies heeft genomen;

Overwegende dat artikel 6 van het Europees Verdrag niet van toepassing is op de tuchtprocedure betreffende een lid van het overheidspersoneel; dat de overheid daarentegen in zulk een procedure haar beslissing binnen een ten aanzien van de ten laste gelegde feiten redelijke termijn moet nemen, gezien het specifieke karakter van het dossier;

Overwegende dat de klacht wegens laster die verzoeker en andere agenten onder meer tegen de caféhoudster hebben ingediend, het verloop van de tuchtprocedure niet heeft vertraagd, welke procedure afgehandeld is zonder dat men bij die klacht en de behandeling ervan door de gerechtelijke instanties stil is blijven staan;

Overwegende dat het beroep op 11 september 1995 bij de raad van beroep is ingesteld; dat de raad van beroep op 21 oktober 1996 zijn advies heeft uitgebracht, dat wil zeggen 13 maanden na het instellen van het genoemde beroep; dat deze vertraging door geen enkel relevant stuk in het administratief dossier wordt verklaard; dat de voorzitter van de raad van beroep bovendien artikel 90, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel geschonden heeft, luidens hetwelk "in geval van vertraging bij het vastleggen van de datum van de zitting die moet plaatsvinden uiterlijk een maand nadat de zaak bij de raad van beroep aanhangig werd gemaakt, de voorzitter aan de minister de reden van deze vertraging mededeelt"; dat de raad zelf geoordeeld heeft dat de redelijke termijn "reeds ruimschoots overschreden" was;

Overwegende dat luidens artikel 94, derde lid, van hetzelfde besluit, "de beslissing van de minister (...) aan de ambtenaar en aan de raad van

beroep (moet) worden medegedeeld binnen de vijftien dagen vanaf de betekening van het advies van deze laatste aan de minister"; dat de beslissing van de minister te laat is genomen, vermits die dateert van negen maanden na het genoemde advies;

Overwegende dat de bestreden beslissing, aangezien de tuchtprocedure weinig moeilijkheden opleverde, klaarblijkelijk niet binnen een redelijke termijn is genomen; dat het middel kennelijk ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het proportionaliteitsbeginsel, aan de dwaling in de beoordeling van de motieven alsook aan het kennelijk onredelijke karakter van de beslissing; dat hij aanvoert dat deze een bijzonder strenge en een bijzonder ongepaste straf is, rekening houdend met het specifieke karakter van de taken van verzoeker als operationeel agent;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd, beperkt zijn tot het gebruiken van alcoholische dranken tijdens de dienst; dat geenszins is aangetoond, noch beweerd dat hij dronken zou zijn geweest; dat de raad van beroep zelf erkent dat "vanaf 21 uur geen officier meer bij (verzoeker en zijn collega's) was, dat zij nauwelijks iets te eten hadden en geen duidelijke richtlijn hadden gekregen behalve dat zij 's anderendaags om 8.30 uur ter plaatse moesten zijn" en dat "zij (...) daar waren ter versterking"; dat de voorzitter van de directieraad in zijn brief van 4 september 1995 aan verzoeker, na erop gewezen te hebben dat het voorlopige voorstel van straf geformuleerd door de directeur-generaal van de civiele

bescherming steunde op het motief dat hij "tijdens de diensturen en tijdens een interventie alcoholische dranken (had) gebruikt", verder in dezelfde brief het volgende schrijft : "er is echter erkend dat u niet meer "in actie" was"; dat het duidelijk is dat de in aanmerking genomen feiten onschuldig lijken, waarbij trouwens de houding van de verwerende partij, die verzoeker en zijn collega's de avond van de feiten aan hun lot heeft overgelaten, zonder zich om hen te bekommeren, niet helemaal goed te keuren valt; dat de straf die is uitgesproken, nl. de overplaatsing bij wijze van tuchtmaatregel van operationele agenten van Ghlin naar de administratieve diensten van Brussel, dat wil zeggen een totale verandering van werk, bijgevolg kennelijk buiten iedere verhouding staat tot het enkele ten laste gelegde feit; dat het middel kennelijk ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij erop wijst dat de uitdrukkelijke motivering, rekening houdend met het advies van de raad van beroep, beknopt en ontoereikend is;

Overwegende dat de bestreden handeling als volgt wordt gemotiveerd :

" Aangezien de fouten (gebruik van alcoholische dranken tijdens de dienst) vaststaan, is er grond om de straffen die door de directieraad zijn vastgesteld, nl. overplaatsing, te handhaven, die, rekening houdend met het specifieke karakter van de taken van de betrokkenen (operationele agenten), niet buitensporig zijn";

Overwegende dat, naast de genoemde wet van 29 juli 1991, artikel 94, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 oplegt dat de beslissing van

de minister, wanneer deze niet overeenstemt met het advies van de raad van beroep, gemotiveerd wordt; dat deze motivering nauwkeurig en afdoende moet zijn;

Overwegende dat de raad van beroep zelf heeft toegegeven dat vaststond dat alcoholische dranken waren gebruikt, en dat hij ook in aanmerking heeft genomen dat verzoeker en zijn collega's operationele agenten waren; dat de loutere overname van deze twee gegevens om een straf uit te spreken die door de raad van beroep geacht was "kennelijk niet in verhouding (te staan) tot de ten laste gelegde fout" geen motivering is, laat staan een nauwkeurige en afdoende motivering; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan de schending van het beginsel van onpartijdigheid en billijke procesvoering, van de rechten van verdediging en aan machtsmisbruik; dat hij de verschillende stadia van de tuchtprocedure overloopt en aanvoert dat "de directeur-generaal van de civiele bescherming gedurende de hele procedure (...) een gebrek aan objectiviteit aan de dag heeft gelegd, wat zijn weerslag heeft gehad op het onderzoek van het dossier";

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het tuchtonderzoek grotendeels gevoerd is door de directeur-generaal zelf; dat zij de betrokkenen heeft gehoord en zich ter plaatse heeft begeven, nl. naar het café waar de betwiste feiten zich hebben voorgedaan; dat uit een onderzoeksrapport dat door de directeur-generaal is opgesteld nadat zij zich ter plaatse had begeven, blijkt dat zij de caféhoudster en twee "getuigen van buiten de civiele bescherming, die zich op het tijdstip van de feiten ter plaatse bevonden heeft ondervraagd"; dat in dit rapport beknopt wordt weergegeven wat deze personen verklaard zouden hebben;

dat het op zijn minst vreemd is dat in het kader van een eventuele tuchtprocedure zulke onderzoeken bij particulieren worden gevoerd en er geen proces-verbaal wordt opgemaakt - er zit er geen in het dossier - laat staan één dat door hen is medeondertekend, maar hun verklaringen alleen eenzijdig zijn samengevat in een onderzoeksrapport van de ambtenaar die de betrokkenen heeft ondervraagd; dat uit de processen-verbaal van de verhoren tijdens welke agenten van de civiele bescherming door de directeur-generaal zijn ondervraagd, blijkt dat vragen die betrekking hebben op tegenstrijdige verklaringen van de ondervraagde agent en andere agenten, die eerder waren ondervraagd, beginnen met opmerkingen zoals : "U verbaast mij ten eerste" (bijvoorbeeld, verhoor van 12 juni 1995 van Jacques BARVIAU, blz. 2; verhoor van 11 mei 1995 van Patrick BOURDON, blz. 2) of slaan op de redenen van het gedrag van andere agenten (zo bijvoorbeeld, tijdens het eerste voorafgaande verhoor : "En waarom zou iemand verontwaardigd zijn weggegaan?; Waarom vertellen zij nu iets anders?; Waarom vertellen zij dan leugens wat u betreft?"; verhoor van 12 juni 1995 van Jean PHILIPPE : "Waarom zouden ze getuigenissen afleggen in uw nadeel? Vinden ze zo maar iets uit?" en verder : "Waarom heeft hij dan verklaard dat hij er was? (blz. 2); dat dit soort ondervraging des te meer misplaatst is daar bijvoorbeeld Jacques BARVIAU, tijdens zijn ondervraging op 12 juni 1995 om 10 uur, verklaart dat de heren DELITTE en PHILIPPE in het café waren, en de heer BROUILLARD niet, waarop de directeur-generaal als volgt gereageerd heeft :

" U verbaast mij ten eerste. De heer BROUILLARD heeft nochtans een verklaring afgelegd, die trouwens volledige overeenstemde met die van uw collega's, nl. dat hij in het café was (...). Waarom zou hij gezegd hebben dat hij in het café was, als hij er niet was?",

terwijl blijkt uit het verhoor tijdens hetwelk Daniel BROUILLARD dezelfde dag om 10.30 uur, ondervraagd is, dat wil zeggen kort nadat Jacques BARVIAU was gehoord, dat hij toegaf dat hij de avond van 3 februari 1995 niet in het café was geweest en dat dezelfde Daniel BROUILLARD in een brief van 30 juni 1995 herhaalt dat hij een valse getuigenis had afgelegd en dat hij niet in het café te Anhée was; dat de directeur-generaal tijdens het verhoor van Jean PHILIPPE, op diezelfde dag om 11.30 uur, dus na de ondervraging van Daniel BROUILLARD, het aangewezen vond om, toen Jean Philippe verklaarde dat Daniel BROUILLARD niet aanwezig was in het café, wat deze minder dan een uur voordien had toegegeven, hem te vragen : "Waarom heeft hij (Daniel BROUILLARD) dan verklaard dat hij er wel was?"; dat zowel Jacques BARVIAU als Daniel BROUILLARD voorbehoud hebben gemaakt bij de juistheid of de volledigheid van de processen-verbaal van hun ondervraging;

Overwegende dat de twijfelachtige manier waarop de caféhoudster in een eerste fase van de procedure is gehoord door hiërarchische meerderen - zij heeft zich daarover trouwens beklagd tijdens haar ondervraging door de rijkswacht van Dinant op 9 november 1995 -, de onduidelijke omstandigheden waarin de directeur-generaal zich ter plaatse heeft begeven en waarin de ondervraging van de caféhoudster en van de twee andere getuigen is verlopen, zonder enige tegenspraak, alsook de soms heftige en tendentieuze vragen en dito reacties van de directeur-generaal op de antwoorden die de ondervraagde agenten hem gaven, aantonen dat men reeds van tevoren de agenten wilde bestraffen, zoals trouwens ook blijkt uit de verklaring van de directeur-generaal aan het einde van de ondervraging van Jacques BARVIAU : "Zulk een gedrag is ontoelaatbaar. Bent u zich daarvan bewust?"; dat daaruit

inderdaad blijkt dat men alleen een onderzoek ter bezwaring en niet ter verdediging van de agenten wilde voeren; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem berokkent, als volgt uiteenzet :

" De beslissing om verzoeker bij wijze van tuchtstraf over te plaatsen naar de centrale diensten van Brussel berokkent verzoeker, die gehuwd is en een 13-jarig meisje ten laste heeft, en wiens echtgenote zwaar ziek is en permanente verzorging nodig heeft, berokkent hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op administratief, pecuniair, moreel, sociaal en familiaal gebied.

A. Op familiaal gebied dient erop gewezen te worden dat de echtgenote van verzoeker sedert enkele jaren lijdt aan een ernstige zenuwzinking; zij is bovendien invalide en is reeds herhaaldelijk in het ziekenhuis opgenomen.

Met zijn huidige werkrooster heeft verzoeker de gelegenheid om zeer vaak bij zijn echtgenote te zijn, haar te vergezellen bij doktersbezoeken, het huishoudelijk werk te verrichten en vooral te zorgen voor de 13-jarige dochter van zijn echtgenote.

Uit voorgelegde verklaringen blijkt dat verzoeker herhaaldelijk dringend zijn dienst heeft moeten en mogen verlaten om naar zijn echtgenote te gaan.

Indien hij overgeplaatst wordt naar een administratieve dienst in Brussel, zou dat onmogelijk worden, met alle ernstige gevolgen van dien voor zijn gezin.

Een nietigverklaring van de bestreden handeling over 1 of 2 jaar, kan niet alle risico's en eventuele dramatische gevolgen tenietdoen die zich ondertussen zouden hebben voorgedaan.

B. Op financieel gebied is het huishoudelijk budget berekend op basis van het inkomen van verzoeker, aangezien het inkomen bij de overheid tot op heden als vast en gewaarborgd beschouwd kan worden. Indien het bijzonder broze evenwicht tussen inkomsten en lasten plots gewijzigd zou worden, loopt verzoeker vanzelfsprekend het gevaar het hoofd te moeten bieden

aan onoverkomelijke financiële moeilijkheden, die hem verplichten het huis te verkopen waar hij woont met zijn gezin en waardoor hij zelfs niet meer in staat zou zijn de hoge medische kosten voor zijn echtgenote te dragen.

Zo zal verzoeker onder meer niet meer de som van 6.000 frank krijgen die hem iedere maand wordt toegekend voor onregelmatige prestaties, en zal hij wel vervoerskosten moeten betalen (6.000 frank treinabonnement).

In de nieuwe toestand zou er, na betaling van de woning, de schulden van het huishouden en het abonnement, voor het gezin met drie personen nog ongeveer 30.000 frank overblijven om van te leven (kinderbijslag inbegrepen), waarmee hij alle kosten van het huishouden, het dagelijkse leven en ook de hoge medische en apothekerskosten voor zijn vrouw moet betalen.

Het is meteen duidelijk dat de wijziging van de financiële toestand voor hem onherstelbare gevolgen zou hebben.

C. Wat het administratieve aspect betreft, dient erop gewezen te worden dat er bij de centrale diensten te Brussel geen betrekking van operationeel agent is. Het gaat louter om administratieve diensten.

De bestreden handeling legt verzoeker bijgevolg een dubbele straf op : naast de overplaatsing wordt hem de straf opgelegd taken uit te oefenen waarvoor hij geenszins is opgeleid of andere functies uit te oefenen dan die welke in zijn benoemingsakte zijn vastgesteld; het is duidelijk dat de overplaatsing bij wijze van tuchtmaatregel van verzoeker hem een ernstig nadeel berokkent.

Zelfs op vrij korte termijn reeds staat vast dat het verlies van de praktijkervaring in een operationele functie bij een spoed- en hulpdienst, zich zeer snel kan doen gevoelen : de fysieke conditie, het vertrouwd zijn met het terrein en met de verschillende soorten onvoorziene gebeurtenissen die zich kunnen voordien tijdens interventies, de beroepsreflexen, de kennis van het materiaal, de noodzaak om zich aan te passen aan teamwork ... kortom al wat te maken heeft met de beroepspraktijk gaat gewoonlijk snel verloren.

D. Ten slotte is het nadeel dat verzoeker in moreel opzicht ondergaat door deze ongerechtvaardigde straf, bijzonder groot. Terwijl iedereen in zijn beroepsomgeving het gebeurde in Anhée al lang vergeten was, duikt dat alles ineens opnieuw op, wordt

verzoeker, die alleen verweten kan worden daar geweest te zijn en twee biertjes gedronken te hebben, gezien de zware straf blootgesteld aan de argwaan en de twijfel van zijn collega's, die ongetwijfeld zullen denken dat om zo een straf op te lopen, er wel iets gebeurd moet zijn.

Zo ook spreekt het vanzelf dat de straf, zodra deze ingaat, in verzoekers familiale en sociale omgeving niet onopgemerkt voorbij zal gaan omdat de hele organisatie van de familie, met inbegrip van het kind, de echtgenote en de verwanten, grondig zal worden gewijzigd.

Alleen wanneer de uitwerking van de bestreden handeling geschorst wordt en de handeling totaal niet in werking treedt, kan dit ernstige nadeel worden voorkomen";

Overwegende dat uit de stukken die bij de vordering tot schorsing zijn gevoegd met betrekking tot de gezinstoestand bij verzoeker, uit de toedracht van de zaak, uit de proporties die de tuchtprocedure heeft aangenomen, onder meer doordat de directeur-generaal zelf zowel collega's van verzoeker als, ter plaatse, personen van buiten de administratie, heeft ondervraagd en uit het kennelijk onwettige karakter van de beslissing, blijkt dat een arrest tot nietigverklaring op zich de door verzoeker aangevoerde nadelen, die in het onderhavige geval ernstig en moeilijk te herstellen zijn, niet kan herstellen;

Overwegende dat de uiterst dringende noodzakelijkheid gegrond is omdat de bestreden handeling op 1 augustus 1997 uitvoerbaar wordt;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de ministeriële beslissing van 4 juni 1997, waarbij Jacques BARVIAU bij wijze van tuchtmaatregel wordt overgeplaatst naar de centrale diensten te Brussel, welke beslissing luidens het besluit van 23 juni 1997 van de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 1 augustus 1997 van kracht wordt.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftientwintig juli 1900 zevenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU,
Mevr. MALCORPS,

kamervoorzitter,
griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.